

Surfer

ZŠ Kúpeľná 2, Prešov

1. ročník občasník: september-október číslo:3
Šk. rok: 2010/2011

Obsah

	strana
Zo života školy.....	3
➤ Späť v škole (Koniec lietania v oblakoch).....	3
➤ Udialo sa v šk. roku 2009/2010 (Paríž).....	4
➤ Zvedavé interview.....	6
➤ My sa pýtame, vy odpovedáte.....	6
• (Nováčikovia naši...).....	6
• Interview s našimi bývalými žiakmi.....	7
➤ Biela pastelka.....	9
➤ EKO dni.....	10
➤ Mestská športová olympiáda.....	11
➤ Imatrikulácia prvákov.....	11
Október –mesiac úcty k starším.....	12
Tvorivé okienko.....	13
➤ Poetický september.....	13
➤ Žltochvost domový.....	14
➤ Hodiny.....	15
Zábavné okienko.....	16
➤ Tajomná správa	16
➤ Fruit end wegetable (štvorsmerovka).....	16
➤ Komiks	17

Redakčná rada:

šéfredaktor časopisu: Mária Švedová 9. C

predseda redakčnej rady: Andrea Zamborská 8.B

členovia redakčnej rady: Jana Brezová 8. B, Karolína Daňková 9.C, Táňa Tirpáková 7.B,
Laura Cuperová 7.B, Karolína Mária Vasíliková 7. B, Karín
Ahlersová 7. B, Patrícia Lukáčová 7.B, Nina Kušnírová 9.C, Laura
Mlynárová 7. B, Natália Paľšová 7. B, Alexandra Spišiaková 8.A,
Dominika Longauerová 8. A

výtvarné spracovanie: Laura Tychaničová 9.C., Števo Štefančík 8.A

Redakčná rada pracuje pod vedením pani učiteľky Pappovej, za technické stvárnenie časopisu zodpovedá pan učiteľ Leščinský.

Zo života školy

Späť v škole (Koniec lietania v oblakoch)

Ani sme sa nenazdali a prázdniny sa skončili. Výraz našich tvári bol o to smutnejší, pretože sme mali opäť zasadiť do starých známych školských lavíc. Asi najviac sme sa tešili na kamarátov a kamarátky, s ktorými sme počas prázdnin nemali možnosť stretnúť sa. Spolu so zvitáním sme sa navzájom oboznamovali aj s prázdninovými zážitkami, ktorých bolo neúrekom. Plní elánu a optimizmu načerpaného z prázdnin sa musíme vrátiť späť do reality. Stretnutie so všetkými učiteľmi a vedením sa konalo v exteriéri školy- v školskom átriu. Najprv pán riaditeľ privítal najnovších členov našej školy- prváčikov, zatiaľ čo my sme s očakávaním uvažovali o nových predmetoch. Po tradičnom vypočutí štátnej hymny a následnom rozídení sa do tried, kde sme zistili, čo nás v tomto školskom roku čaká, sme s úsmevom a hlavne výdychom opustili brány školy.

MOTTO: Neuč sa, život Ťa naučí.

Mňa naučil, že sa mám učiť. ☺

Simona, Lucia, Ivana, Barbora, 8.A

Udialo sa v šk. roku 2009/2010 (Paríž)

NOČNÁ SEJNA PLNÁ TAJOMSTIEV

Ó, Paríž. Aj ja som si niekedy len takto zavzdychal nad týmto nádherným mestom, aké úžasné by ho bolo vidieť konečne naživo. Ved' Paríž dýcha nielen históriou, umením ale aj úžasnou atmosférou. A vďaka ZŠ Kúpeľnej, a to hlavne p. riaditeľovi Mgr. Mariánovi Džačárovi a p. uč. PaedDr. Petrovi Majerovi, sa tento môj, ale aj sen ďalších spolužiakov stal skutočnosťou.

V dňoch od 5. do 12. júna sme sa zúčastnili historicko-poznávacieho zájazdu. Naším cieľom boli hlavne Brusel a Paríž, ale navštívili sme aj Prahu či Salzburg. V sobotu skoro ráno sme vyrazili pred našej školy. Naším prvým cieľom bola Praha. V podvečerných hodinách sme sem dorazili, ubytovali sa a vybrali sme sa obdivovať toto krásne mesto. Najprv sme si prezreli hradné nádvorie a chrám sv. Víta, potom sme zišli k Vltave, ku Karlovmu mostu. Obdivovali sme umelcov, ktorí svoje umenie predvádzajú na tomto úchvatnom moste plnom barokových sôch. Neskôr sme sa presunuli k Orloju, prezreli si túto úžasnú atrakciu Prahy a napokon

sa presunuli na Václavské námestie.

V nedeľu po raňajkách nás čakala dlhá cesta. Naším ďalším cieľom bolo jedno zo sídel Európskej únie – Brusel. Dorazili sme sem neskoro večer, takže sme už stihli len večeru a prechádzku po okolí hotela. V pondelok ráno sme sa vybrali do Atómia – zväčšeniny molekuly železa, ktoré nás ohúrilo svojou veľkosťou a prezreli sme si aj Mini Európu, park, v ktorom sa nachádzajú zmenšeniny významných budov z celej Európy. Naše Slovensko reprezentuje Modrý kostolík, ktorý môžeme naživo vidieť v Bratislave. Poobede sme sa vybrali do centra Bruselu. Ohúrilo nás námestie Grand-Place a na ňom radnica s 96 metrovou vežou. Ďalšími úchvatnými atrakciami boli jednoznačne Manneken-Pis – soška čurajúceho chlapčeka, Katedrála sv. Michala a Guduly či Kráľovský palác. V utorok sme navštívili Európarlament, kde nás prijala europoslankyňa SR Monika Smolková. Oboznámili sme sa s rôznymi zaujímavými poznatkami z činnosti tejto európskej inštitúcie. Naším najväčším zážitkom tohto dňa bolo, keď sme sa stali priamymi svedkami zasadnutia Európarlamentu a v slúchadlách načúvali slovenský preklad diskusie.

Po návšteve Európarlamentu sme sa vybrali do ďalšieho a myslím si, že môžem povedať do hlavného cieľa nášho zájazdu – do Paríža. Večer, keď sme sem dorazili, vybrali sme sa do mesta. Len čo sme zbadali Eiffelovku, Víťazný oblúk či inú úžasnú atrakciu Paríža, všetci sme šaleli, vybrali fotoaparáty a snažili sme sa zachytiť čo sa len dalo. Plánom tohto večera bola nočná plavba po Seine, ktorú sme aj samozrejme absolvovali. Zanechala v nás nezabudnuteľný zážitok. Na vysvietení a blížajúcu Eiffelovku určite nikdy nezabudnem. V stredu ráno sme sa plní očakávania vybrali do mesta. Pre nepriaznivé počasie sme sa na nejaký čas zašili v obchodnom centre Forum des Halles, kde sme si zakúpili rôzne suveníry. Po obede sme sa prešli po ulici Rivoli, navštívili sme Katedrálu Notre-Dame, kde sa natáčali viaceré filmy a časť Montmartre, ktorá je centrom umelcov. Nachádza sa tu bazilika Sacré-Coeur, ktorá je najvyšším bodom Paríža. Deň sa blížil ku koncu a my sme sa vrátili do hotela. Vo štvrtok po raňajkách sme sa vybrali najprv do Louvru, kde sme obdivovali rôzne umelecké diela, napr. sochy a obrazy. Určite sme nevynechali ani obraz od významného maliara Leonarda da Vinciho, Monu Lisu. Po krátkej prehliadke Louvru sme sa prešli k nami najviac očakávanej atrakcii Paríža, Eiffelovej veži. Najprv sme si ju pofotili z rôznych pohľadov a napokon sme sa vyviezli na úplný vrch tejto vyše 300 metrov vysokej veže. Výhľad bol úžasný a celý

Paríž sme mali ako na dlani. Od Eiffelovky sme sa presunuli k Víťaznému oblúku, ktorý stojí na začiatku slávneho parížskeho bulváru Avenue des Champs-Élysées. Na chvíľku sme okúsili atmosféru tejto prestížnej ulice, ktorá nikdy nespí. Posledné chvíle v Paríži sme strávili práve na tejto ulici, ktorá nám urobila tú najlepšiu bodku za našim pobytom v hlavnom meste Francúzska.

V piatok ráno sme so zármutkom museli toto úchvatné mesto opustiť. Počas cesty sme sa na chvíľku zastavili v Štrasburgu, v ďalšom zo sídel Európskej únie. V neskorých nočných hodinách sme dorazili do ďalšieho a tentoraz už aj posledného nášho cieľa – do Salzburgu.

V sobotu sme sa vybrali pokochať krásou tohto malebného mestečka. Ohúrilo nás nielen svojou čistotou

a atmosférou, ale hlavne pokojom, ktorý tam vládol. Poprechádzali sme sa po námestí, zvonku obhliadli

rodný dom Mozarta, keďže sa tu tento významný skladateľ narodil, nazreli aj do kultúry tohto regiónu vďaka tanečníkom v typických krojoch a napokon sme sa poprechádzali popri rieke Salzach, ktorá dotvára tomuto mestu príjemnú atmosféru. Po návšteve Salzburgu sme nasadli do autobusu a náš smer bol jasný – Slovensko. Na chvíľku sme sa zastavili v Bratislave v obchodnom centre Eurovea, kde sme mali krátku prestávku na obed a vo večerných hodinách sme unavení ale zároveň plní pozitívnej energie šťastne dorazili domov, do Prešova.

Tento 8 dňový zájazd, ktorého sme sa zúčastnili, v nás zanechal veľmi veľa. Videli sme a zažili veľa pekného a ostali nám len tie najkrajšie zážitky. V mene všetkých 34 žiakov, ktorí sa tohto výletu zúčastnili, by som sa chcel poďakovať všetkým 6 pedagogickým zamestnancom našej školy, a to p. riaditeľovi Džáčarovi, p. zástupkyňmi Tkáčovej, p. uč. Kľučárovej, p. uč. Krajiňárovej, p. uč. Majerovi a p. uč. Zeleniakovej za to, že na nás počas celého zájazdu zodpovedne dohliadali a starali sa o nás. Na tento úžasný výlet nikdy nezabudneme, pretože v nás ostali nezabudnuteľné zážitky a za to Vám veľmi pekne ĎAKUJEME!

Pohľad a spomienky bývalého žiaka - JOZEF A.

Pohľad Tatiány, žiačky zo 7.B, na Paríž

Minulého školského roku sa niektorí žiaci školy ZŠ Kúpeľná zúčastnili výletu do Paríža. Výlet trval jeden týždeň. Prvým cieľom tohto výletu bola Praha. Žiaci si prezreli dominanty mesta, ako napríklad Karlov most či Pražský orloj. Ďalej pokračovali do Bruselu, veľmi známeho mesta svojím Atómiom a Mini Európou. Prezreli si dokonca aj Európsky parlament, kde ich prijala poslankyňa Monika Smolková. Zúčastnili sa aj rokovania hoci len na 20 minút. Ďalej žiaci s veľkou radosťou navštívili hlavné mesto Francúzska, prekrásny Paríž. Vyviezli sa na vrchol Eiffelovej veže. Boli sa pozrieť aj na víťazný oblúk a prešli sa po Schanzelizé. Nechýbala ani nočná plavba po Siene. Samozrejme, navštívili aj svetoznámy obraz Mona Liza v Louvri.

Cestou na Slovensko sa zastavili aj v rodisku Mozarta – Salzburgu, v Rakúsku. Výlet sa žiakom veľmi páčil a budú naňho dlho spomínať.

„Zvedavé interview“

Zopár zvedavých otázok sme položili našej novej pani učiteľke, Eve Magdziakovej, ktorá nám ochotne odpovedala.

Ako sa Vám učí a páči na našej škole ?

- Na tejto škole sa mi učí veľmi dobre , žiaci sú tvoriví , vynaliezaví a väčšinou slušní. Učím slovenský a anglický jazyk. Škola je krásna , vynovená a naozaj pôsobivá.

Vždy ste snívali o povolání učiteľky ?

- Áno, mojím jediným snom bolo vždy byť učiteľkou. Nikdy som nechcela byť ničím iným. Táto práca ma veľmi baví. Som rada s mladými ľuďmi.

Aké sú Vaše záujmy a hobby ?

- Najradšej čítam , a to slovenskú a anglickú literatúru. Veľmi ma baví vŕtanie sa v zemi na mojej záhradke a prechádzky v prírode.

Skúšate aj nové metódy na vyučovanom procese ?

- Pravdaže , a veľmi rada a často. Stále na sebe pracujem , študujem nové metódy a nové technické vymoženosti. Veľmi uznávam individuálny prístup k žiakom, veď nie každý sme rovnaký a nikto múdry z neba nespadol.

And now in English one question. How long have you been teaching ? (Ako dlho učíte)

- I have been teaching for 25 years. (Učím 25 rokov.)

Mária, 9.C

My sa pýtame, vy odpovedáte

???

Nováčikovia naši...

Ste spokojní s novou pani učiteľkou?

Simonka

Áno , ale za moju mamku by som ju nevymenila.

Vrátili by ste sa do škôlky alebo sa Vám páči v škole?

V škôlke som sa nudila, tu je lepšie lebo sa aj niečo naučíme.

Ja mám radšej školu. Našiel som si tu nových kamarátov.

Ktoré predmety sa učíte v škole?

Slovenčinu , matematiku , výchovy aj cudzie jazyky.

Oblúbili ste si už niektorý predmet?

-Telesnú výchovu.
-Rada maľujem , preto sa mi najviac páči výtvarný výchova.
-Mne sa najviac páči anglický jazyk, lebo sa tam naučíme rôzne cudzie jazyky.

A nie je pre vás angličtina náročná?

Vôbec nie, angličtina je veľmi ľahká.

Ako trávite prestávky?

Desiatujeme a chodíme na WC. Hráme sa so spolužiakmi.

Teraz vám doma zaberú domáce úlohy plno času. Stihnete sa popri tom ešte aj zahrať?

- Hrám sa trochu menej, ale stihnem aj to.

S kamarátkami chodíme na krúžok šikovných rúk

Venujete sa aj niektorým mimoškolským krúžkom?

Ďakujeme Vám za rozhovor, milí prváci. Veríme, že v škole sa Vám bude páčiť aj naďalej, prajeme Vám veľa úspechov i v budúcich školských rokoch.

Mária, 9.C

Interview s našimi bývalými žiakmi

Aj keď si myslíme, že to je ešte ďaleko, určite to raz príde. Ani sa nenazdáme a o chvíľu budeme musieť vyletieť z hniezda – z našej úžasnej školy. Dnes tu máme našich bývalých spolužiakov, Jožka Andráša a Mirku Horenskú, ktorí sú v tomto školskom roku študentmi 1. ročníka gymnázií. Jožko navštevuje Gymnázium J. A. Raymana a Mirka Evanjelické kolegiálne gymnázium. Opýtala som sa ich, ako sa im darí a ako spomínajú na svojich 9 rokoch na tejto škole.

Viem, že ste mali veľmi radi našu školu. Chýba vám?

Jožko: Samozrejme, že mi chýba. Teraz, keď už je „po všetkom“ sa mi vybavujú len pekné spomienky, na všetko zlé sa zabudlo. Veľmi rád si zaspomínam na všetko krásne, čo som tu zažil a určite toho nebolo málo.

Mirka: Áno, samozrejme, že mi chýba. Ostali nám už iba spomienky. Mám krásne, no bohužiaľ aj nejaké tie zlé spomienky.

A čo vám chýba najviac?

Jožko: Určite sú to spolužiaci, ale aj učiteľia a celé to prostredie. Ved' predsa len 9 rokov je dosť dlhá doba a človek si na túto školu zvykol.

Mirka: Chýbajú mi hlavne moji bývalí spolužiaci a celé to prostredie, v ktorom som trávila veľkú časť dňa 9 rokov. Ale taktiež mi chýbajú aj niektorí učiteľia.

Je vám ľúto, že ste odišli teraz, keď sa celá škola zrekonštruovala?

Jožko: Určite, že teraz je škola omnoho krajšia, ako bola predtým. Žiaci majú vytvorené krajšie a lepšie prostredie na vzdelávanie.

Mirka: Jednoznačne áno. Momentálne je aj zvonku aj zvnútra veľmi pekná a byť v takom krásnom prostredí je veľmi príjemné.

A chutilo vám v školskej jedálni?

Jožko: Určite, keď som bol menší, tak mi všetky jedlá v jedálni nechutili. Ale to asi všetkým alebo skôr väčšine malých detí v jedálňach nechutí. Ale keď som už bol starší, naučil som sa jesť takmer všetky jedlá a v jedálni mi veľmi chutilo.

Mirka: Jedlo bolo úžasné až na niektoré typy jedál, ktoré som nejedla nie preto, žeby boli zlé v školskej jedálni ale jednoducho preto, že mi vôbec nechutili.

A teraz otázka na telo, boli ste s učiteľmi spokojní?

Jožko: No tak zažili sme rôznych učiteľov, horších aj lepších. Mali sme aj viacero prísnych učiteľov, ktorým som momentálne vďačný za to, že to mám o to ľahšie na gymnáziu.

Mirka: Hm...otázka na zamyslenie (smiech). Ale samozrejme, že áno. Je pravda, že sme mali niektorých učiteľov dosť prísnych, no teraz na strednej škole som veľmi rada, že som mala aj takýchto učiteľov, pretože teraz je pre mňa učivo o to ľahšie.

Ako sa cítite na novej škole? Ste spokojní s novými spolužiakmi, učiteľmi a prostredím?

Jožko: Najprv to bolo trochu ťažké si zvyknúť. Odrazu bolo všetko nové, celé prostredie, spolužiaci, učiteľia. Postupne sme si začali zvykať, spoznávať sa s novými spolužiakmi i učiteľmi. Teraz si myslím, že môžem povedať, že som si už celkom zvykol a sme veľmi dobrí kolektív. No a čo sa týka učiteľov, tak ako je to všade, na všetkých školách, niektorí sú prísnejší a niektorí zase menej.

Mirka: Ja som s učiteľmi veľmi spokojná. A hlavne mám super spolužiakov, s ktorými si výborne rozumiem.

Takže môžete povedať, že ste lepší kolektív ako na základnej?

Jožko: Tak toto zatiaľ neviem posúdiť, ale určite momentálne ešte nie. Predsa len ešte sme sa za tú dobu nestihli tak spoznať ako so spolužiakmi, s ktorými som bol v triede 9 rokov. Ale predsa len je to už iné, keďže sme v triede približne inteligenčne na jednej úrovni, takže v tom je to iné.

Mirka: Určite zatiaľ ešte nemôžem povedať, že si s nimi lepšie rozumiem ako s kamarátmi, ktorých poznám 9 rokov. A ako sa hovorí, ak získáš nových kamarátov, nezabúdaj na starých.

A čo sa týka učiva, je toho omnoho viac?

Jožko: No tak čo sa týka učenia, tak samozrejme, že je toho viac, ale nezdá sa mi, žeby to bol až taký rozdiel. Na niektoré predmety sa učím omnoho menej ako na ZŠ, ako napr. fyziku a chémiu (smiech), ale na niektoré zase trochu viac.

Mirka: Učiva je jednoznačne viac, ale dá sa to zvládnuť. Nie je to až také strašné.

Aby toho nebolo málo, musíte si zvykať aj na novú školskú jedáleň. Chutí vám tam?

Jožko: Tak čo sa týka školskej jedálne, na toto sa mne osobne veľmi ťažko zvyká. Bohužiaľ, je to už raz tak, keď človek príde z lepšieho do horšieho. Veľmi mi tam nechutí a miestami aj rozmýšľam, že po 9 rokoch stravovania v školskej jedálni sa začnem stravovať doma ☺.

Mirka: Ja to posúdiť neviem, pretože na obedy nechodím. Ale čo som počula, tak jedlá sú celkom chutné. Ale určite nie až tak, aby boli lepšie ako na Kúpeľnej ☺.

A čo by ste na záver odkázali našim žiakom?

Jožko: Odkázal by som im, že v prvom rade by sa mali učiť. Aj keď si myslia, že sa na niektoré predmety musia veľa učiť, určite to ocenia na strednej škole, kde to budú mať o to ľahšie. Takže nič vám neostáva, len učiť sa, učiť sa a učiť sa ☺.

Mirka: Ako Jožko povedal, nič iné vám neostáva, iba sa učiť, učiť a ešte raz učiť. Na strednej škole to oceníte a budete to mať oveľa ľahšie ako ja mám teraz fyziku a chémiu.

Jožkovi a Mirke ďakujem za rozhovor a za čas, ktorí venovali tejto škole. Aj keď už nie sú žiakmi našej školy, stále na ňu nezanevrelí a radi sa sem vracajú a spomínajú na pekné zážitky, ktoré tu za 9 rokov prežili. A na záver jeden malý odkaz od Jožka a Mirky: „Všetkým žiakom želáme veľa úspechov a chuti do učenia, aj keď nie vždy sa vám určite chce a vám, deviatakom, prajeme, aby ste čo najlepšie napísali Testovanie 9 a následne aby vás prijali na školu, ktorú ste si vybrali alebo vyberiete. A deviatakom na záver odkazujeme: Užite si posledný rok na „základke“ najviac ako sa len dá, pretože určite budete na túto školu len v dobrom spomínať. Ale nevystrájajte!“ ☺ Jožko a Mirka
Karolína, IX.C

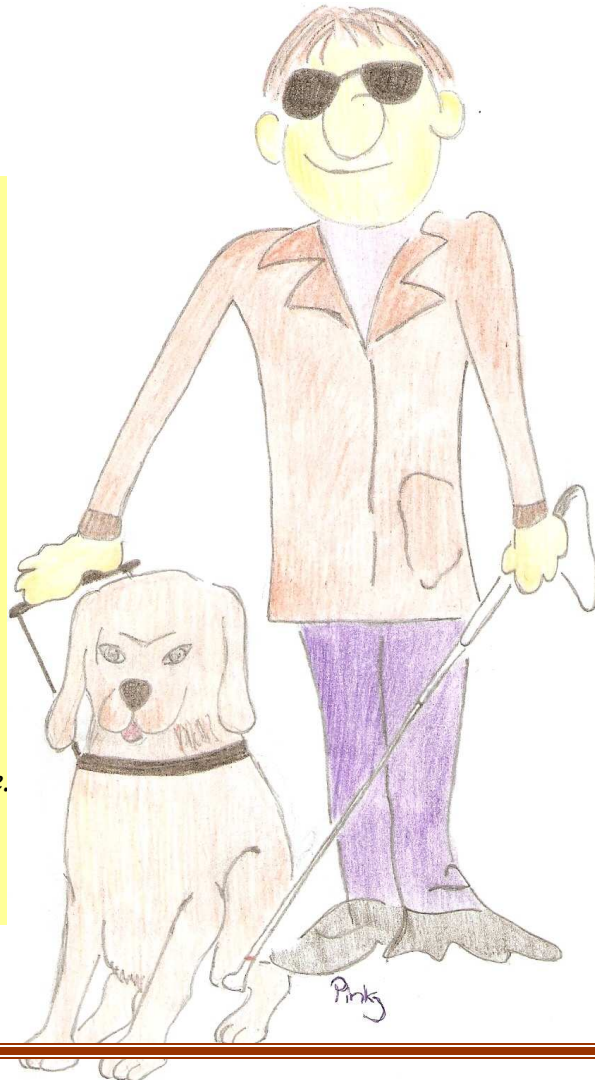
Bielá pastelka

Bielá pastelka je symbolom sveta nevidiacich. Pomáha hľadať riešenia v často ťažkých situáciách, kreslí bielu čiaru na tmavej ceste. Biela pastelka znamená svetlo, keď okolo je tma.

V 115 slovenských mestách mohla 22.9.2010 verejnosť stretnúť dobrovoľníkov verejnej zbierky **Bielá pastelka**. Kúpou bielej pastelky tak podporili zrakovo postihnutých ľudí na ceste životom. Zbierky sa zúčastnila aj naša škola. Žiaci prispeli nemalou čiastkou.

Všetkým, ktorí sa zúčastnili zbierky, srdečne ďakujeme.

Karolína, 9.C

EKO dni

Počas týchto dní sme si uvedomili dôležitosť našej prírody. Okrem toho, aké je potrebné práve v tomto jesennom období každodenne konzumovať ovocie a zeleninu, prijímať dostatočné množstvo tekutín. Zdôraznili sme potrebu ochraňovať životné prostredie.

Aj naša škola počas EKO dní hýrila farbami ovocia a zeleniny.

6.10. sme boli oblečení vo farbe **jablka**, dočervena. Počas hodín nás prekvapili naši spolužiaci čerstvými jablčkami, ktoré sme hneď s chutou zjedli. ☺

7.10. – **Deň mrkvy**, snažili sme sa obliecť do „mrkvovej“ farby

8.10. – **Deň kapusty**, skoro všetci sme boli odetí v zelenom.

Na vyučovaní sa v týchto dňoch na hodinách matematiky počítali jablčka, na slovenčine skloňovalo jablko, mrkva, kapusta či tvorili vety zamerané na zdravú výživu. Tí šikovnejší a s poetickým duchom vytvorili zopár veršov. **Prečítajte si!**

Karolína a Nina, 9. C

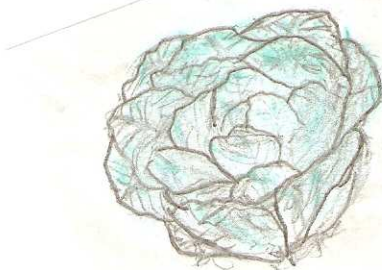
Žiaci 5.D

Jablčka sú šťavnaté,
červené a guľaté.
Rada ja ich mám,
jedno si hneď dám.

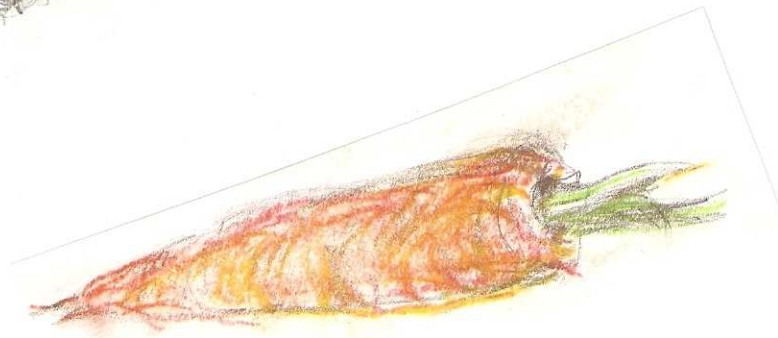
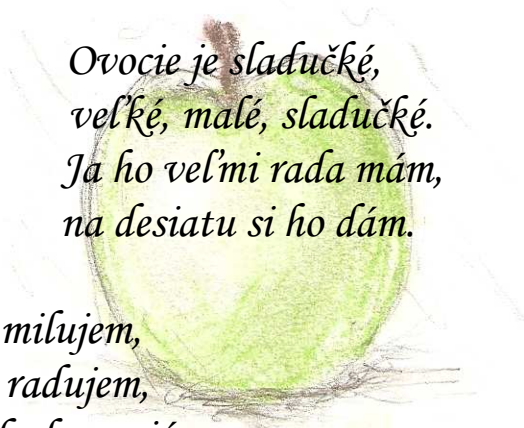
Oranžová mrkvička,
oranžová hlavička.
Veľká, malá, chrumkavá,
silu mi hneď dodáva.

Zelená je kapusta,
zajačik ju rád chrústa.
Každý si ju môže dať,
a silu mi tým dodať.

Ovocie je sladučké,
veľké, malé, sladučké.
Ja ho veľmi rada mám,
na desiatu si ho dám.

Jablčka milujem,
veľmi sa radujem,
že krásnu farbu majú,
a silu mi dodávajú.

Mestská športová olympiáda

V dňoch od 27. septembra 2010 do 1. októbra 2010 sa konala športová olympiáda na všetkých základných školách v Prešove. Súťažilo sa v mnohých športových disciplínach. Napríklad: v basketbale, futbale, florbale, plávaní, vybíjanej a ďalších iných športoch. Cieľom olympiády bolo motivovať deti k športu a mať z toho radosť, pretože :

„Nie je dôležité vyhrať, ale zúčastniť sa !“

Slávnostné otvorenie bolo na Základnej škole Sibírska. Na úvod nám zaspievala mladá talentovaná speváčka a zatancoval súbor LABY. Organizátori nám ešte popriali veľa šťastia a začalo sa súťažiť. Atmosféra bola výborná a všade vládol bojový duch. Naša škola si na olympiáde počínala výborne. Najlepšie tretie miesto získala škola v plávaní a tiež na výbornom štvrtom mieste v kategórii florbale sa umiestnili chlapci. Avšak to nám nestačilo na umiestnenie medzi tri najlepšie školy z celej olympiády. Pri záverečnom vyhlásovaní víťazov bolo počuť nadšenie, ale aj sklamanie. Víťazom olympiády sa stala samozrejme domáca Základná škola Sibírska. Všetko však rýchlo pominulo, pretože všetci očakávali posledný zápas. Hrali v ňom víťazi futbalu – základná škola sv. Gorazda proti učiteľom, medzi ktorými sme mali možnosť vidieť napríklad riaditeľa ZŠ Sibírska, ale aj nášho páva zástupcu riaditeľa PaedDr. Miroslava Benka. Zápas bol veľmi napínavý a skončil sa výsledkom ŽIACI vs. UČITELIA – 2:5. Po zápase sa s nami Základná škola Sibírska rozlúčila, zostali nám pekné spomienky.

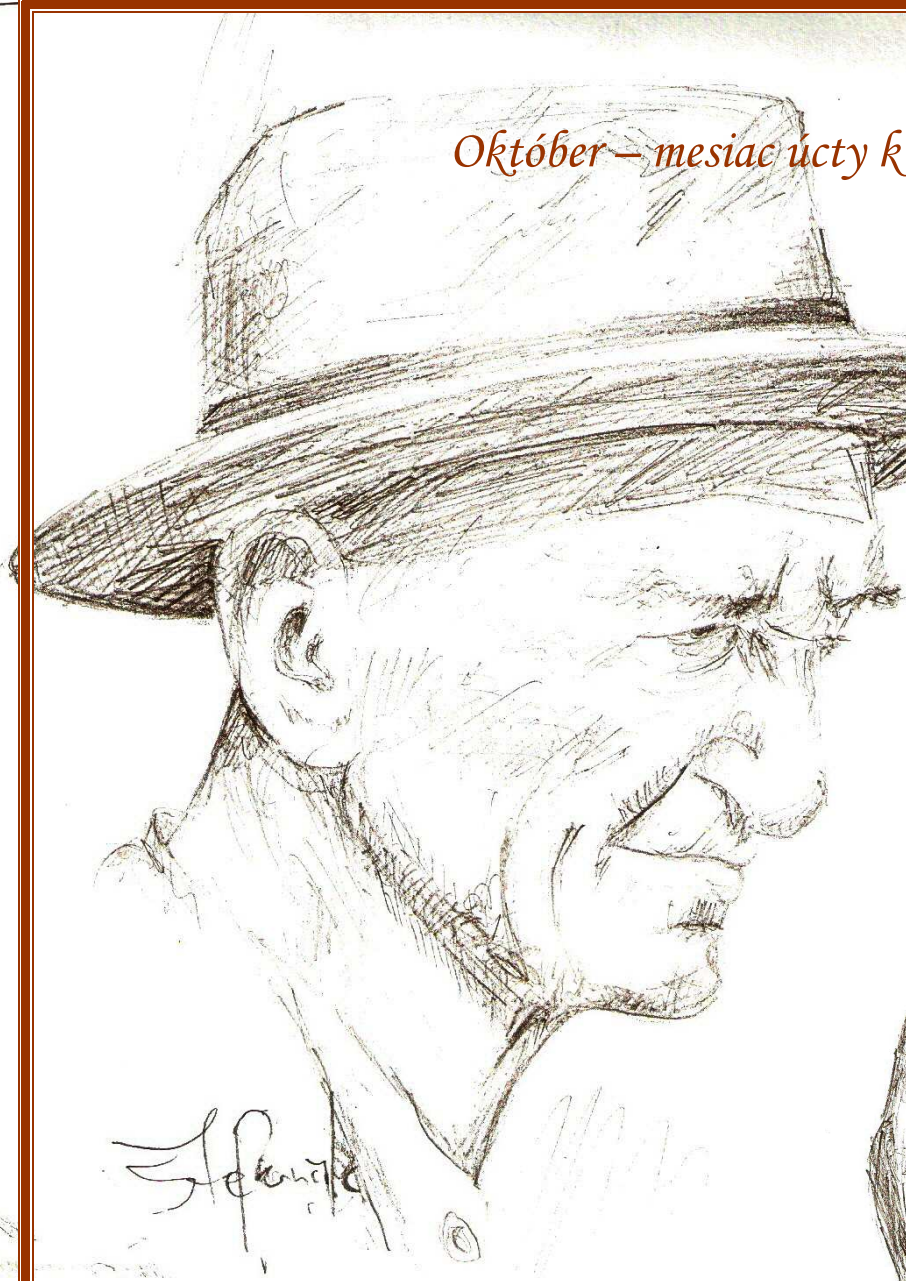
Andrea a Janka, 8.B

Imatrikulácia prvákov

V piatok popoludní, 7. 10. 2010, boli naši prváci slávnostne pasovaní „zázračnou ceruzkou“ pána riaditeľa do stavu „školského“. Boli dekorovaní šerpou a zároveň si odniesli zvitok s imatrikulačným sľubom na pamiatku.

Október – mesiac úcty k starším

V októbri starší sviatok majú,
nám mladším pomáhajú.
Keď sme v núdzi,
sú nám naporúdzi.

Majú za sebou život ťažký,
Život plný vrásky.
Každá vráska na ich tvári,
skúsenosťou veru žiari.

Skúsenosti rozdávajú,
v živote nám rady dávajú.
Veď sú starší a múdrejší,
buďme k nim úctivejší!

Natália a Laura, 7.B

Úcta k starším. Čo vám napadne pod týmto pojmom? Staré mamy, dedkovia, babky. Nikto nezostane nikdy mladý. Meníme sa s pribúdajúcim vekom, objaví sa prvá vráska. Starneme. Vážme si týchto ľudí! Veď kto iný nám ponúkne dobrú radu nad zlato, ak nie naše mamky či babky?! Sme pre nich všetkým... No v poslednej dobe dnešná mládež si nectí nikoho. Sú k nim drzí, ba ani miesto v autobuse neuvolnia. Nepáči sa mi to... Ľudia by sa mali navzájom tolerovať, bez ohľadu na ich vek. V budúcnosti by som chcela byť ako moja babka. Krásna, šikovná, múdra, úprimná, vtipná a ohľaduplná. Nikdy by som jej nedokázala urobiť nič zlé. Mali by sme si uvedomiť, že hoci nežili v dobe ako je teraz, majú oveľa viac skúseností ako my. Nemusím sa ani zamýšľať a viem, že babka je ku mne úprimná, milá, hovorí z nej životná skúsenosť a múdrosť. Keď vidím, ako sa na ulici niekto háda so svojou babkou alebo mamkou, je mi ľúto. Zamyslíme sa!

Zaslúžia si od nás takéto drzé reči? Zaslúžia si, aby sme sa k nim správali ako k seberovným?! Nie!!! Vážme si ich ako sa len dá!

Alexandra, 8.A

Tvorivé okienko

Poetický september

Jeseň v škole

Opäť nadišiel jesenný čas,
Keď kvapky dažďa hladkajú nás.
Keď lúče slnka len poštekli,
A vtáčky? Tie preč odletia.

Ba ani my, žiaci, neleníme, v škole sa
už radi učíme. Čaká nás cesta ťažká,
dlhá, ale nových poznatkov plná.

Učitelia ako včielky, osladia naše
tabule, elán je tu ozaj veľký, štava
sťa sladké bobule.

Natália Hofierková 7. A

Školský rok

Už je jeseň, už je škola,
Aj lastovičky na juh niekto volá.
Školská taška, peračník a neuverí
tomu nik. No aj tak to všetci vedia,
potom veľmi veľa zjedia,
Hovoria, že bruško bolí, aby
nemuseli chodiť do školy. A potom
veľa dobehovať, po chodbách si
pobehovať, neposlúchať, neučiť sa,
to je smútok, žiadna krása.

Tak a to je školský rok
A na rok sa vzťahuje školský
poriadok,

A takto to ide dookola,
Nikto sa z toho neodvolá.

Nikola Kurucová, 7.A

Jesenná škola

Škola to je september.
Október aj november.
Jeseň je už pred nami
a prázdniny za nami.
Učenie aj písomky, každodenný kolobeh,
v ktorom beháme.

Známky to sú jednotky,
dvojky, trojky... päťorky.
Zlatý život to sú prázdniny,
vtedy máme čas na noviny.

Na titulku píš,
že nadišiel čas vrátiť sa späť zas.
Už si hľadám skrýšu, na istý čas,
kým nemusím zas.

Alisha Marcinová, 7.A

Koniec prázdnin

Lastovičky na juh smerujú,
žiaci do školy sa tešia,
budú dobrí, sľubujú
do lavíc sadnúť si bežia.

Listy na stromoch červenejú,
slnko sa za mraky skrýva
prázdniny odchádzajú -
tak to už raz býva.

Prázdniny sa krátia,
škola opäť ožíva,
ulice sa prázdnia,
každý z nás to inak prežíva.

Karin Kundrátová, 7.B

Žltochvost domový

Jedného dňa sa v mojej búde zahniezdili vtáčiky. Všetci sme sledovali, ako rastú až nakoniec odleteli preč. Dlho sme nevedeli, ako sa vtáčik volá. Až kým som na internete nenašla, že je to žltochvost domový.

Prvá z juhu priletí samička. Poletuje po dvoroch a v lese či okolo stavieb, a keď nájde vhodné miesto na stavbu hniezda, vyletí na najvyššie miesto a začne vábiť samčeka. Vábienie pozostáva zo známeho syčavého zvuku. Ak samček do troch dní nepríde, samička odletí na iné miesto. Ak však samček priletí, začne sa spevom zaliečať samičke a po krátkom radovaní oslávia „svadbu“.

Aj pri výbere hniezdných okrskov môžeme žltochvosty rozdeliť na dve skupiny. Jedna časť hniezdi v pôvodnom prostredí na veľkých skalných vrchoch, kým druhá sa uhniezdi blízko ľudských obydľí. Vo vrchoch si tieto vtáčiky stavajú hniezda na bralách pod trávnatým previsom, pod kosodrevinou či na svahu medzi kamením. V našom dvore si žltochvosty postavili hniezdo na miestach od výmyslu sveta. Na oblok chatky, na hrade v šope, na skriňu

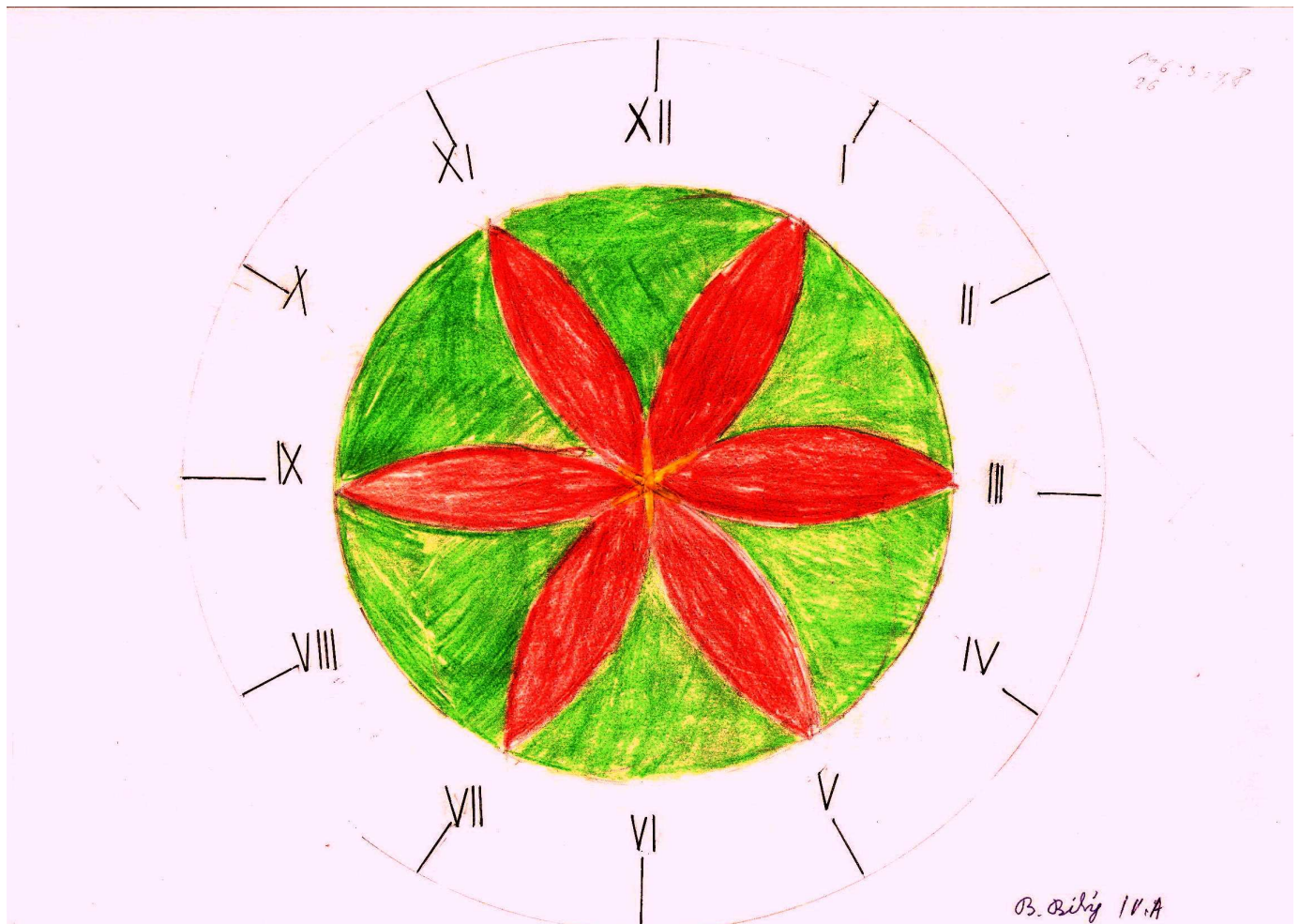
v komore, v otvorenej zásuvke príborníka, na poličke na kvety, **ba rady obsadia aj búdku, ktorú sme pre ne zhotovili.** Musíme ju však zavesiť na také miesto, kam sa nedostane mačka. Tá totiž sleduje žltochvosta veľmi pozorne. Rovnako pozorne však sleduje aj on ju. Preto si žltochvost na budovanie hniezda vyberá práve také miesto, kam mačka nebude mať prístup.

Najväčšiu starosť majú vtáčí rodičia, keď sa už mláďatká chystajú vylieť z hniezda. Musia vystihnúť čas, keď sa mačka nezdržiava na dvore, lebo mláďatká často ešte nevedia dobre lietať a ľahko by sa mohli stať jej korisťou. Žltouchvosť majú svoju vlastnú reč, ktorou sa dokážu medzi sebou dohovoriť, a tak mláďatká úspešne vypraví do života.

Terézia Vachmanská, 4.A

Zábavné okienko

Tajomná správa Vyskúšaj to aj ty! Zašifruj odkaz pre kamaráta a daj mu ho rozlúštiť.

9	I		S		H			M	
8		C		Ž			B		
7	Á			D				I	
6	X	Í			R		G		V
5		P		A		T			
4		L		Š			O		
3	Y		U		K			E	
2		F					E		Z
1			N		Ú				
	1	2	3	4	5	6	7	8	9

Hľadané písmeno nájdeš podľa tabuľky. Poloha písmen sa určuje číslom riadka a stĺpca npr. G je 7,6 X je 1,6. Nájdi podľa danej polohy všetky písmená a vylúšti odkaz.

3,3	4,8

2,4	7,2	3,1

5,3	5,1	3,9	7,4	5,3

2,8	5,9	9,6	2,6	8,3	4,5

4,7	1,7	5,3	4,5

4,5	9,2	8,9	7,2	3,1	2,6	4,4

3,9	4,5

3,1	4,5

4,4	6,5	9,6	5,6	6,5	1,7	5,3	4,5

FRUIT AND VEGETABLE

Find these words: jablko, zemiak, paradajka, pomaranč, fazuľa, banán, kapusta, hrozno, jahoda, mrkva.

Štvorsmerovka

A	N	A	N	A	B	D	K	O	G
P	M	E	I	N	A	B	G	T	R
P	X	O	R	A	N	G	E	A	A
L	U	L	Z	E	W	H	C	M	P
E	C	A	B	B	A	G	E	O	E
Y	R	R	E	B	W	A	R	T	S
E	X	C	A	R	R	O	T	N	R
W	O	L	Y	O	T	A	T	O	P

Mária, 9.C

K
O
M
I
K
S

Laura a Nina, 9.C

Je to bez šance

LISTKY NA HOKEY

Ale oha... Pozrite!

5000€ ZALOHA VYSTÚPENIA FILHARMÓNIE

Máte nám dot 5000€ za vystúpenie

Aký repertuár máte?

To sa uvidí, keď sa naučíme hrať

Ved' budúcnosť patrí mým...

RIADITEĽ FILHARMÓNIE

Vy neviete hrať...?

Ups...

RIADITEĽ FILHARMÓNIE

Filharmónia

DNES MOZART

Iste dejky starac

Kto to je...?